

“Smutek jest osadem egoizmu”

Oby nikt nie wyczytał na twojej twarzy smutku ani bólu, kiedy pośród świata rozsiewasz woń swojej ofiary: dzieci Boże powinny zawsze być siewcami pokoju i radości. (Bruzda, 59)

7 kwietnia

A dlaczego, będąc dziećmi Bożymi, mielibyśmy być smutni? Smutek jest osadem egoizmu; jeżeli będziemy chcieli żyć dla Pana, nie zabraknie nam nigdy radości, nawet jeśli będziemy odkrywać swoje błędy i

swoją nędzę. Radość przenika wtedy życie modlitwą do tego stopnia, że nie mamy innej drogi jak śpiewać: bo przecież kochamy, a śpiew jest tym, co czynią zakochani.

Jeśli będziemy żyć w ten sposób, będziemy nieśli światu pokój; będziemy innym uprzyjemniać służbę Bogu, ponieważ *radosnego dawcę miłuje Bóg*. Chrześcijanin jest jednym z członków społeczeństwa, w jego sercu jest wylewająca się radość tego, który przy stałej pomocy łaski Bożej chce pełnić wolę Ojca. Nie czuje się ofiarą kimś upośledzonym czy zniewolonym. Kroczy z podniesioną głową, ponieważ jest człowiekiem i jest dzieckiem Bożym.

Nasza wiara nadaje pełną wartość tym cnotom ludzkim, których nikt z ludzi nie może zaniedbywać. Stąd też nikt nie może prześcignąć prawdziwego chrześcijanina w jego człowieczeństwie. Dlatego

naśladowca Chrystusa potrafi — nie dzięki własnym zasługom, lecz dzięki łasce Bożej — przekazać swemu otoczeniu tę wiedzę, którą wielu przeczuwa, ale nie pojmuje: to, że prawdziwe szczęście, autentyczna służba bliźniemu może przyjść jedynie poprzez Serce naszego Zbawiciela, który jest *perfectus Deus*, *perfectus Homo* — doskonały Bóg i doskonały człowiek. (Przyjaciele Boga, 92-93)

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/dailytext/smutek-jest-osadem-egoizmu/> (26-03-2026)